

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Η παρελθούσας έβδομάδας πρέπει δικαιώματα να θεωρηθή ως ή εύτυχεστέρα διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ιδιαιτέρως διὰ τὸν κ. Τρικούπην, ἀφοῦ πλείστας τῶν οὐκέτι οὐκέτι μόνον προστίθενται εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ισοζυγίου. Μάλιστα μετὰ τὰ οὐκέτι οὐκέτι μόνον προστίθενται να λέγωμεν ὅχι πλέον ησφαλίσθη, ἀλλ' οὐκέτι ησφαλίσθη τὸ ισοζυγίον.

***

Κατὰ περίεργον σύμπτωσιν ἡ ἀνακάλυψις αὕτη τοῦ κεκριμένου θησαυροῦ ὑπὸ τοῦ κ. Γρηγοράκη ή Ευνταράκου ἐγένετο τὸν πρώτην Ἀπριλίου καὶ ἐνεκκα τούτου ἀκόμη τινὲς διασπιστοῦσι περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος. Περιττὸν να σᾶς εἰπωμεν, ὅτι οἱ διασπιστοῦσι εἰναιοὶ ἀντιπολιτευόμενοι.

***

Καὶ ὁ κ. Γρηγοράκης ἔθεωρης τὸ πράγμα ως ἀστειότητα καὶ ἀμφίστημα εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον τοὺς διορισθέντας ἵνα ξέλεγξωσι αὔτὸν λέγεται, ὅτι εἶπε:

— Κύριοι μου, πρέπει να πάγσουν αἱ ἀστειάτητες, διότι οὐχ οὐχισίαν.

***

Μετὰ μικρὸν ἔρευναν εὑρέθησαν τὰ οὐκέτι μόνον προστίθεντας ἡ οὐκέτι μόνον προστίθεντας τοῦ ταμείου δὲν ἦτο καθόλου σύμφωνος μὲ τὰς ὑποθέλλομένας καὶ ἐκάστην καταπάσσεις εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

***

Ω; ἦτο ἐπόμενον ἡ ἀνακάλυψις αὕτη συνεχίνησε πάντας καὶ ιδίως ἐκείνους, οἵτινες εἶχον να ξέρησαν προστίθεντα τὸ πράγματα ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου. Πάντες ἡγανάκτησαν καὶ μόνη ἡ ἐφημερίς τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου εὗρε φυσικὸν τὸ γεγονός καὶ ηπέροχης διατί ἐπαύθη ὁ Τζαμίας. Ἐὰν ἦτο ὑπουργός ὁ ἐκ Μολέων πολιτευτής βεβαίως ἡ τοιαύτη πρόνοια τοῦ κ. Ευνταράκου θὰ ἤκειθετο δι' ιδιαιτέρως εύνοίας.

***

Τοσαύτη ἦτο ἡ πρὸς τὰ δι' ξέρηγύρωσιν ἐντάλματα ἀπέγθεια τοῦ κ. Ευνταράκου, ὥστε, ὅτε τὸ ἐπεδείχθη τὸ ἐντάλμα τῆς συλλήψεώς του, ἡκούσθη λέγων:

— Τριάντα δραχμὰς οὐχισίας στὸ ταμεῖον δὲν εἶναι δυνατὸν να τὸ πληρώσω.

***

Πολὺ μᾶς ἔρεσε καὶ ἡ ἐμπορικὴ σκέψις τοῦ κ. Βλαχάνη:

— *Σᾶς ἔκλεψα τριακοσίας χιλιάδας, ἴδοις λάθετέ τας πάλιν καὶ ἀφίσατέ με σᾶς παρακαλῶ να κάμω τὴν δουλειά μου στὸ Ελεγκτικὸν Συνέδριον.

***

“Οτε ἦτο Κεντρικὸς Ταμίας ὁ κ. Βλαχάνης τοσοῦτον ἐκοπίσατος ἐργαζόμενος, ὥστε δῆλος οἱ ὑπάλληλοι: ἔλεγον μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι θὰ τὸν φάγῃ τὸ ταμεῖο. Ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, ὅτι δὲν εἶχον δίκαιον, διότι τὸ πράγμα συνέβαινεν ἀντιθέτως.

***

Περίεργος τιμωρία:

Νὰ φυλακισθῶσι δι' ἐντάλματος ἐκείνοις οἵτινες περιεφρόνουν τὰ ἐντάλματα!

***

Ο κ. Βλαχάνης καὶ μετὰ τὴν σύλληψίν του εἶναι εῦθυ-

μος ἐνῷ ὁ κ. Γρηγοράκης τούναντίον εἶναι τόσον δύσθυμος καὶ σύννομος, ὥστε διεκπίως φίλος ίατρὸς εἶπεν, ὅτι κατέστη πλέον ἐκκεντρικός.

***

Σκέψις τοῦ Ἑλλαγίμου φίλου Μυρικυθούστη ἀκούοντας καὶ ἐκάστην νέας ἀνακαλύψεις χρημάτων εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον.

— Εγὼ ἔχω οὐκέτι πρωθυπουργός θὰ διέταστον τὴν ἔξελεγχτικὴν ἐπιτροπὴν να ἔρευναι διαρκῶς τὸ ταμεῖον.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ, ἐλπίζω, ὁ κύριος Λεβίδης, καὶ οἱ λοιποὶ θρωματεῖς τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου, ν' ασχοληθῶμεν καὶ περὶ ἄλλων θεμάτων, καὶ νὰ μεταπτύσσωμεν ἀπὸ τοῦ θεάτρου τῆς πολιτικῆς εἰς τὸ θέατρον... τοῦ κυρίου Μπούκουρα. Τόσον καὶ τόσον τὸ θέρος, δηλαδὴ ἡ ἐποχὴ τῶν δραμάτων καὶ τῶν διασκεδάσσεων πλησιάζει, καὶ πιστεύω, ὅτι τὸ εἰρημένον Σωματεῖον δὲν ἔχει τὴν ἀπαίτησιν νὰ διασκεδάσῃ αὐτὸν ἀποκλειστικῶς τὴν πρωτεύουσαν διὰ διαδηλώσεων καὶ πολιτικῶν κηδειῶν.

Τὴν εὐχάριστον ταύτην ἀφορμὴν μοι παρέχουν μετὰ τόσον μακρὸν δισταίμικοι οἱ ἀξιότιμοι κύριοι Λασάλ καὶ Σερλέ, δύο Γάλλοι: τῶν διποίων διφελληνισμὸς ὑπερβανεῖ τὸν τοῦ Φαριέρου, τοῦ Γαμβέττα, τοῦ Οὐαδδιγκτῶνος κλπ. Οἱ εἰρημένοι κύριοι ἔχουν σχηματίσει θιάσον ἡ μελλοντική ἐταιρίαν πρὸς ἐκμετάλλευσιν — c'est le mot — τῆς ἐν Ἀνατολῇ καλαισθησίας καὶ φιλομουσίας, ἀλλὰ τρέφουσιν ἰδιαίζοντας ἔρωτα πρὸς τὴν κλασικὴν γῆν τῆς Κεκρωπίκης. Όπου δῆποτε καὶ ἀν ὑπάγουν διέργονται ἐξ Ἀθηνῶν. Πηγαίνουν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐπιβιβάζονται εἰς Παρισίους ἀπ' ἐκεῖ θέλουν νὰ μεταχειρίσουν εἰς Παρισίους; διέρχονται ἐξ Ἀθηνῶν· ἐπειτα τὸ θέλουν νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν χώραν τῶν Λατοφάγων; ἡ φυσικωτέρος δόδος εἶναι ἡ διὰ τῆς κονιστάλεχς σκηνῆς τοῦ γηραιοῦ φάσματος τοῦ λεγομένου χειμερινοῦ θεάτρου τῶν Αθηνῶν. Χάρις εἰς τὴν ἐκτηνὴ ἡ-θεόμηνη γενομένην κατὰ τὸ ἔτος τούτο καθόδον τοῦ κ. Λασάλ, καὶ τοῦ θεατρικοῦ του καρχηδονίου, ἡ πρωτεύουσα ηγετήσης κατ' αὐτὸν ν' ἀκούσῃ, δι' ἐκκτοπῆς τοιαὶ φράσεις τὸ le Coeur et la Main τοῦ Λεκάκη, καὶ διὰ πρώτην ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀλαζία τὴν Mignon τοῦ Θωμά. Κινούμενος ἀπὸ φιλεύσπλαγχνα αἰσθήματα, καὶ ὅπως ἀμείψῃ τὴν προθυμίαν τῶν Αθηναίων φιλοθεατώνων, ὁ κύριος Λασάλ ἀπεφύσιει καὶ ἔκχρε μίαν εὐχάριστον surprise καὶ εἰς τὰ δύο προσκαγγελθεῖσας παραστάσεις, προσέθηκε καὶ τρίτην, τὴν τοῦ Βοκκαλίου παρασταθέντος διὰ τριακοσιοστὴν πεντηκοστὴν, ἀν δὲν ἀπατῶμει φοράν.

Είχον τὴν ἀπλότητα νὰ πιστεύσω, ὅτι ἡ Mignon τὴν διποίαν ηγετήσην ν' ἀκούσω ἀπὸ τὴν Galli - Marié τὴν πρώτην καὶ κυρίαν δημιουργὸν τοῦ φίλου τούτου, διὰ ἐπιλασσεν ἡ ἐπίχαρις μούσα τοῦ διασήμου Γάλλου μουσουργοῦ ἀριστεῖσα τὴν ἔμπνευσιν ἐκ τοῦ ἀνθρωπάτου τύπου, διὰ ἐφυντάσθη ὁ Γιακίτε, οσον καὶ ἀν διεσκεδάσετο παρὰ τοῦ κυρίου Λασάλ ἀναλόγως πρὸς τὴν καλαισθησίαν τοῦ ἀθηναϊκοῦ δημοσίου, θὲτος πάντοτε νὰ θέλῃ τὴν ἀκοήν μου. Διὰ τούτο μετὰ σφρόδερην ἐνδόμυχον πάλην ἔσχον